

De Toverkist van Merlijn

Een spannend verhaal in een bedrijf Jeugdtoneel

Rolverdeling:

5 jongens en 7 meisjes en 1 man

De rol van meester Joep kan ook door een vrouw gespeeld worden en zo wordt meester Joep, juf Jaqueline.

- **Daan**
- **Michel**
- **Karlijn**
- **Anne**
- **Bastiaan**
- **Lucas**
- **Marije**
- **Sanne**
- **Sarah**
- **Kim**
- **Tovenaar Merlijn**
- **Tovenares Morgan le Fay**
- **Meester Joep**

Korte inhoud:

Een groepje schoolkinderen kampeert tijdens een schoolreisje in een oud engels bos. Kim, Sanne en Sarah zijn weggelopen van de groep en meester Joep is hun aan het zoeken. Ondertussen zijn de andere kinderen om het vuur gekropen en wachten rustig af.

Wanneer de drie meisjes terug gevonden zijn, vertellen ze dat ze een grote kist in het bos hebben gezien met een groot verroest slot erop. Iedereen is nieuwsgierig geworden en ze maken een plan om 's morgens vroeg er tussen uit te knijpen en de kist uit het bos te halen.

Als ze kist openen vinden ze een dagboek, een kaart en een toverspreukenboek van Merlijn de tovenaer.

De kinderen vinden een toverspreuk om Merlijn terug te toveren, om hun te kunnen vertellen wat er nu precies gebeurt is. Maar door een domme fout van Lucas wordt ook Morgan le Fay, de grootste vijand van Merlijn mee getoverd. En zo ontstaat er een spannend avontuur waar de kinderen Merlijn helpen zijn toverstaf terug te krijgen en Morgan le Fay te verslaan.

Het decor:

Voor het podium:

Vier koepeltentjes in een halve cirkel.

In het midden van deze cirkel is een stenen cirkel met een vuurtje erin.

Langs de zijanten zijn struiken

Op het podium:

Achterwand stelt een ruïne voor van een oud kasteel

Zijpanelen zijn bomen

Verscholen achter de bomen staat een steen met daarin de toverstaf van de tovenaer Merlijn

Muziek & geluid:

- Celtic sanctuary; moon deity
- Afro Celt sound system; nummer 4
- Halloween; hollow3
- Braveheart; revenge
- Halloween; spooky night sounds
- Braveheart; attack on Murrion

Scène 1:

Doek dicht.

Muziek: Celtic sanctuary; moon deity

Om een kampvuurtje zitten Daan, Michel, Karlijn, Anne, Bastiaan, Lucas en Marije. Ze kijken gespannen en zijn moe.

Daan:

Ongeduldig. Waar blijven ze nou. Ze hadden al lang terug moeten zijn.

Michel:

Sarcastisch. Leuk zo'n schoolreisje, als je meteen al iemand kwijt raakt. Ik hoop maar dat meester Joep; Kim, Sanne en Sarah snel vindt.

Karlijn:

Wrijft zich zelf warm en klappertand een beetje. Ik heb het zo koud. Waarom loopt Kim ook altijd weg? De vorige keer in de dierentuin deed ze dat ook al.

Anne:

Vermoeit. Ik kruip de tent in. Ik heb geen zin meer in wachten. Het is koud hier en ik vind het eng.

Bastiaan:

Pesterig. Anne is weer bang, hoor! Nou dan kruip jij toch de tent in, maar pas op voor spinnen.

Anne:

Angstig. Zitten er spinnen in de tent? Ik wacht wel bij het kampvuur, totdat meester Joep weer terug is.

Lucas:

Denkt na en zegt dan... Marije, zullen we spannende verhalen gaan vertellen? Jij weet meestal wel hele enge.

Daan:

Enthousiast. Hè, ja. Dat lijkt me leuk en dan gaat de tijd wel wat sneller.

Daan, Michel, Karlijn, Anne, Bastiaan en Lucas komen dicht bij het vuur zitten en op gehoorafstand van Marije.

Muziek: Braveheart; attack on Murrone

Marije:

Kijkt iedereen één voor één aan en begint dan pas te vertellen. Al eeuwen lang op deze zelfde plek, woonde er een trol. Hij heette Emmert. Emmert hield er van om kinderen die hier door het bos kwamen te laten schrikken. Door het hele bos heen had Emmert allemaal kuilen gegraven en deze bedekt met bla-

deren. In de bomen hingen allemaal touwen met daar aan spinnenrag vol dode insecten.

Anne:

Angstig. Ik vind dit echt niet een leuk verhaal. Ik ga nou toch maar de tent in.

Karlijn:

Pakt de hand van Anne vast. Wacht op mij Anne, ik ga wel met je mee.

Samen kruipen de twee meisjes de tent in. De anderen kruipen nog dichterbij het vuur.

Michel:

Haalt zijn schouders op en zegt op plagerige toon: Zelig hoor, van die meisjes meiden. Nou, wie vertelt er verder?

Bastiaan:

Gaat rechtop zitten en begint met een diepe stem te vertellen. Op een dag kwam er een groepje kinderen het bos in gelopen. Emmert had ze allang geroken. Trollen hebben namelijk een uitstekende neus, moet je weten. Terwijl de kinderen over het bospad liepen, liet Emmert een meisje wat helemaal achteraan liep struikelen. Ze viel met haar gezicht in de modder.

Lucas:

Vertelt op spannende toon. Toen ze opkeek waren al haar vriendjes verdwenen. Ze was alleen in een eng bos en hoorde allemaal enge geluiden...

Geluid: Halloween; spooky night sounds (tot 0.16 minuten)

Iedereen schrikt. Zelfs de meisjes in de tent beginnen te gillen en steken hun hoofd uit de tent.

Anne:

Geschrokken. Wat was dat? Hoorde jullie dat ook?

Karlijn:

Kijkt naar Lucas en Michel. Deden jullie dat?

Michel:

Haalt zijn schouders op. Geen idee wat voor geluid dat was. Het leek wel uit de bomen te komen.

Karlijn:

Kijkt rond. Zijn Sanne, Kim en Sarah nou nog niet terug?

Lucas:

Misschien is het meester Joep wel met Sarah, Sanne en Kim.

Bastiaan:

Sussend. Gaan jullie maar terug de tent in. Het was helemaal niets. Gewoon Emmert die klaar staat om...

Lucas:

Boos. Hé, ik was aan het vertellen. Jij bent weer aan de beurt na Marije.

Bastiaan:

Verzoenend. Wat maakt het nu uit wie er aan de beurt is, wij zijn toch gezellig een griezelverhaal aan het vertellen. Doe niet zo kinderachtig.

Marije:

Kruist haar armen over elkaar. Zeg, als jullie ruzie gaan maken dan ga ik ook naar bed hoor! Zo heb ik er geen zin meer in.

Lucas:

Kijkt hierbij duidelijk Marije aan. Typisch weer iets voor een meisje om te zeggen. Nou, ga dan maar naar bed als je dat wilt. Ik wil het verhaal verder vertellen.

Daan:

Kijkt angstig om zich heen. Moet niet iemand van ons gaan kijken waar dat geluid vandaan kwam?

Michel:

Ik vertrouw het voor geen meter hier, zo zonder meester Joep.

Bastiaan & Lucas:

Wijzen naar Michel. Ha, ha, hij is een meisje! Bang voor wat geluidjes in het bos.

Michel:

Gaat staan om zich groot te maken. Doe normaal man, ik ben heus niet bang. Ik denk ook dat het misschien slim is om toch gewoon te gaan kijken. Straks zitten hier beren of zo.

Marije:

Geërgerd. Hier zitten geen beren. Hoogstens vossen, maar die komen toch niet in de buurt van vuur. Dus stel je niet zo aan. Het was vast een uil. Ik heb geen zin meer ik ga naar bed.

Marije kruipt de tent in bij Anne en Karlijn. De jongens zitten om het vuur en kijken elkaar gespannen aan. Ze willen niet laten merken dat zij ook bang zijn.

Bastiaan:

Resoluut. Ik ga ook slapen. Ik heb geen zin meer in verhalen vertellen en ook geen zin meer om op meester Joep te wachten.

Lucas:

Nou dan ga ik ook. Laten Michel en Daan maar wachten op meester Joep en die domme meiden. Ik heb ook geen zin meer.

Bastiaan en Lucas kruipen de andere tent in. Daan en Michel pakken hun zaklamp en kijken snel rond de tenten of ze nog iets zien. Daarna kruipen ook zij de tent in.

Meester Joep:

Geeft de meisjes een standje. En laat ik het niet meer merken dat jullie nog een keer van de groep weglopen. We blijven allemaal bij elkaar. Nou vlug naar bed meiden. Morgen is het weer vroeg opstaan. We gaan morgen een flink stuk wandelen, dus jullie moeten goed uitgerust zijn.

Kim:

Kijkt naar de grond. We zullen niet meer van de groep weglopen, meester Joep.

Meester Joep:

Vriendelijk. Zo mag ik het horen. Nu vlug jullie tent in en slaap lekker meiden.

Meester Joep kruipt zijn tent in en doet de rits dicht. De meisjes doen net alsof ze tent in kruipen, maar wachten totdat meester Joep zijn tent in is gekropen.

Sarah:

Opgelucht, maar gespannen. Ik dacht dat hij nooit weg zou gaan. Vlug Sanne, maak jij de meisjes wakker dan maak jij de jongens wakker. Ze zullen nooit geloven wat wij in het bos gevonden hebben.

Kim:

Schopt zogenaamd een steentje weg. Balen, dat meester Joep ons al vond, anders hadden we het open kunnen maken om te zien wat er in zit.

Kim en Sanne lopen elk naar een tent en maken de anderen wakker. Ze met zijn allen om het kampvuur zitten en wachten af wat de meiden te vertellen hebben.

Anne:

Opgelucht. Waar waren jullie nou?

Sanne:

Enthousiast. Je raad nooit wat wij in het bos gevonden hebben! Als meester Joep ons niet gevonden had...

Sarah:

Enthousiast. We moeten morgen die plek weer terug zien te vinden.

Bastiaan:

Kijkt de meisjes aan, snapt niet waar ze het over hebben. Waar hebben jullie het over? Wat hebben jullie dan gevonden?

Daan:

Kijkt richting de tent van meester Joep. Morgen gaan we een wandeling maken en ik denk niet dat meester Joep jullie uit het oog zal verliezen, dus weglopen is er niet bij.

Lucas:

Geërgerd. Zit nou niet zo te zeuren man. Nou vertel op Kim, wat hebben jullie dan in het bos gevonden?

Kim:

Gebaard dat iedereen dicht om haar heen moet komen staan en verteld dan op een samenzweerderige toon. Een heel oude kist met een groot slot erop. Maar die konden we niet open krijgen. Sarah heeft het nog geprobeerd, maar toen kwam meester Joep er al aan.

Michel:

Laconiek. Dat is toch niet zo interessant een oude kist. Joh, iemand heeft die vast in het bos gedumpt en zit vol oude kranten of zo.

Marije:

Bits. Jij was er toch niet bij toen ze die kist vonden. Misschien zit er wel een schat in of een lijk, weet jij veel.

Anne:

Friemelt aan haar pyjama. Waarom praat jij toch altijd over enge dingen. Ik wil niet weten wat er in die kist zit. Laat die kist maar mooi op zijn plek staan.

Karlijn:

Ach, maak je niet zo druk, Anne. Misschien is het wel zoals Michel zegt en zitten er alleen oude kranten in.

Lucas:

Resoluut. Ik stel voor dat we een plan bedenken om die kist te pakken zonder dat Meester Joep merkt dat we weg zijn. Dus overdag heeft het weinig zin.

Daan:

We hoeven toch ook niet met zijn allen te gaan. Als Kim nu de weg wijst dan ga ik wel mee. En wie wil er nog meer mee?

Michel:

Resoluut. Ik ga beslist mee.

Anne:

Gaat bij het kampvuur zitten. Ik blijf wel hier hoor.

Bastiaan:

Steekt zijn hand op en laat hem vervolgens meteen weer zakken. Ik wil ook.

Lucas:

Resoluut. Als jij mee gaat dan ga ik ook mee.

Marije:

Kijkt iedereen aan. Zeg alles leuk en aardig, denk je niet dat dat erg opvalt als alle jongens gaan? Kijkt naar de tent van meester Joep.

Sanne:

Bits. Ja, wij hebben die kist gevonden, dus wij gaan met zijn drieën terug en nemen alleen Daan mee. Dan kan de rest meester Joep afleiden.

Sarah:

Wijst naar Sanne, kim en Daan. Goed dus, wij gaan samen met Daan de kist halen en de anderen doen net alsof ze slapen. Dan komt meester Joep ook niet uit zijn tent. Dus geen geluid maken. Als we terug komen dan maken we jullie wel wakker.

Terwijl de anderen hun tent weer inkruipen sluipen Daan, Sanne, Sarah en Kim weg.

Muziek: Celtic sanctuary; moon deity

Scène 2:

Daan, Sarah, Sanne en Kim komen aangelopen met de kist. Ze zetten de kist naast het vuur neer. Daan maakt de jongens wakker en Kim maakt de meisjes wakker. Met zijn allen staan ze om de kist te kijken. Uit de kist straalt een licht.

Daan:

Bekijkt het slot en denkt na. Wie heeft er een zakmes? Dan kunnen we proberen om het slot los te peuteren.

Michel:

Dat heb ik wel. Wacht, dan pak ik hem uit de tent. Loopt naar zijn tent en haalt het zakmes eruit en komt terug gelopen waar hij het mes aan Daan geeft.

Karlijn:

Schrikt. Wacht! Volgens mij wordt meester Joep wakker. Vlug verstop de kist in onze tent.

Snel verstoppen ze de kist en kruipen zelf in hun eigen tent. Meester Joep komt zijn tent uit en kijkt rond. Haalt zijn schouders op en kruipt weer terug in zijn tent.

Licht: Langzaam aan wordt het ochtend.

Een voor een kruipen ze hun tent uit. De meisjes nemen ook de toverkist mee en zetten deze bij het kampvuur.

Muziek: zachtjes afro celt sound system 2; nummer 4 (totdat de kist open is)

Anne:

Rekt zich uit. Nou, dat was net op het nippertje, vannacht.

Bastiaan:

Echt wel. Maar wat doen we nu met die kist. Vanmiddag gaan we op excursie dus als we slim zijn openen we nu de kist.

Lucas:

Maar wat als meester Joep ons ziet. We moeten eerst zorgen dat hij ons niet kan betrappen.

Sanne:

Denkt na. Ik heb nog wel een slot van mijn fiets bij me. Als we die nu aan de rits van zijn tent vastmaken dan kan hij er in ieder geval niet uit.

Sarah:

Enthousiast. Nou kom op dan! Sanne pak je fietsslot en Michel pak jij je zakmes dan halen wij de kist uit de tent.

Michel:

Die heb ik gisteravond al aan Daan gegeven.

Daan voelt in zijn broekzak en pakt het zakmes en geeft deze terug aan Michel.

Kim:

Lukt het Michel?

Michel:

Zit flink met het mes aan het slot te prutsen en heeft zijn tong uit zijn mond hangen. Ik heb hem bijna, nog even wachten. Gelukt!

Sarah, Sanne en Kim:

Super nieuwsgierig. Wat zit er in? Wat zit er in?

Anne:

Angstig. Toch geen lijk, hè?

Michel opent de deksel van de kist. Allemaal staan ze verwonderd boven de kist te turen naar de inhoud. Daan haalt voorzichtig het dagboek eruit en slaat het open.

Daan:

Ik denk dat het een dagboek is . Alleen het is in een heel oude taal, ik kan het niet lezen. *Houdt het boek vast, maar kijkt naar wat er om hem heen gebeurt.*

Michel:

Michel pakt het kruidenboek uit de kist en bekijkt deze vluchtig. Kijk, er ligt nog een boek in die kist. Er staat plaatjes bij en rare teksten. Ik snap er niets van.

Karlijn:

Nieuwsgierig. Laat eens zien? *Pakt het boek af van Michel.* Oh, het lijkt wel een toverboek. Kijk, dit zijn geneeskrachtige planten. Mijn moeder maakt daar thee en zalfjes van.

Bastiaan:

Kijkt Karlijn verbaasd aan. Huh, is jouw moeder soms een heks, of zo?

Karlijn:

Haalt haar schouders op en zegt neutraal. Ze zegt van niet, maar ik denk van wel. Ze maakt medicijnen voor mensen uit de buurt en die betalen haar dan, als de gewone dokter hun niet helpen kan.

Lucas:

Pesterig. Ben jij dan ook een heks? Ha ha, Karlijn is een heks!

Marije:

Stoot Lucas aan en kijkt hierbij boos. Doe nou eens normaal. Man, wat kun jij kinderachtig doen, zeg. Zo iemand heet gewoon een natuurgenezeres.

Anne:

Is ook nieuwsgierig geworden en komt dichterbij staan. Laat mij dat andere boek eens zien Daan? *Ze kijkt lang naar het boek en zegt dan:* Het is helemaal geen vreemde taal. Kijk de woorden staan gewoon achterste voren geschreven. Heeft iemand een spiegelkje dan kunnen we de tekst vertalen?

Kim:

Heb ik in mijn toilettas, wacht dan pak ik het wel. Ik neem ook wel pen en papier mee. *Kruipt haar tent in.*

Sanne:

Kijkt naar de inhoud van de kist. Er liggen ook nog andere dingen in de kist. Er ligt een kookpot in en nog een ander briefje. Wat moeten we daar nou weer mee?!

Daan:

Pakt het papiertje en kijkt er naar. Dat is niet een briefje. Het lijkt wel een schatkaart.

Michel:

Enthousiast. Stel dat we een schat vinden, dan worden we rijk. Dan ga ik allemaal nieuwe computerspellen kopen.

Kim is terug met de spiegel, pen en papier en geeft de spiegel aan Anne. Ze gaan bij het kampvuur zitten. Terwijl Anne, Sarah, Michel en Lucas de 1e bladzijde voorlezen, schrijft Kim alles op wat ze zeggen.

Muziek: afro celt sound system 2; nummer 4 (tot aan het einde van het gedicht)

Anne:

De tovenaar ben ik,
Ik volg mijn eigen pad,
Maar die mij achtervolgt is een raaf; wild en zwart.

Sarah:

Mijn tijd is die van het verleden en heden,
ik weet wat komen gaat, ik weet wanneer,
Mijn tijd is nu; mijn tijd is kort.

Michel:

De mist drijft uiteen, om een weg te vinden,
Het brengt mij, de tovenaar, naar het oude pad,
Waar geen raaf het vinden zal.

Lucas:

ik spreek een spreuk, een levende spreuk,
Om het te laten openen, om het te laten sluiten,
De spreuk van de staf in de steen.

Kim:

Kijkt verbaasd naar de voorlezers en naar haar papiertje. Waar gaat dit nou weer over, ik snap er niks van. Is dat alles wat er staat?

Daan:

Denkt na. Volgens mij gaat het over een tovenaar en iets over zijn staf of zo.

Michel:

Maar er wordt ook over een spreuk gesproken en mist en...

Karlijn:

Denkt na. Hij zoekt iets door de mist. Zie: de mist drijft uiteen om een weg te vinden. Er was toch ook een kaart, staat daar niks op over een pad.

Bastiaan:

Geef mij die kaart eens Daan! *Kijkt op de kaart en roept dan.* Ja, er staan twee paden op! Het ene heet het pad van mist en de ander heet Merlijns pad. Ze kruisen elkaar bij een of ander kasteel; Kamelot

Lucas:

Verrast. Kamelot? Zeg, was dat niet het kasteel van koning Arthur?

Michel:

Dat is toch een legende, dat bestaat toch niet?

Lucas:

Schud zijn hoofd en haalt zijn schouders op en begint wat te lachen. Iemand houdt ons gewoon voor de gek. Wel een goede grap, hoor. Die heeft er heel wat tijd in gestopt.

Marije:

Loopt heen en weer en denkt diep na. Ik denk niet dat het een grap is, Lucas. Volgens mij is dit echt. Wat staat er nog meer in het dagboek?

Sanne:

Slaat de bladzijde om en begint met lezen. 1483 blauwe maan. Morgan le Fay, is een duivelse tovenaars. Ze probeert al dagen mij te ondermijnen door mijn gedachten te vertroebelen. Koning Arthur weet van niets, en dat is wellicht maar goed ook. Als ik dat duivels mens te pakken krijg, zal ze berecht worden als Heks. Ze zal op de brandstapel komen.

Sarah:

Wie is Morgan le Fay?

Daan pakt het boek van Sanne over en begint te lezen

Kim:

Ongeduldig. Leest mee over de schouder van Daan. Lees nu verder. Misschien wordt het wel duidelijk in de tekst.

Daan:

Begint te lezen. 1483 Korenmaan, Ik heb het plan van Morgan le Fay weten te vrijdelen. Ze zal mijn macht nooit en te nimmer krijgen. Ik zal altijd de grootste tovenaars van heel mijn tijd zijn. Ik zal mijn staf verbergen, zodat zij nooit en te nimmer mijn macht zal bezitten. Enkel en alleen de meest pure tovenaars zal in staat zijn deze macht te verkrijgen.

Michel:

Gespannen. En... Wat staat er nog meer?

Daan:

1484 bloedmaan, Morgan komt er aan... Ze komt me halen... Ze blokkeert mijn krachten... Ik...

Hier houdt het dagboek op. Dit was het laatste wat hij schreef. *Doet het boek dicht.*

Karlijn:

Enthousiast pakt ze Daan bij zijn schouders en schud hem heen en weer. Zeg, snappen jullie het nu nog niet? Dit dagboek is van tovenaar Merlijn! De grootste tovenaar die ooit bestaan heeft. Weet je nog van Arthur en de ridders van de ronde tafel?

Anne:

Herinnert zich een verhaal van meester Joep en wordt enthousiast. Oh, ja meester Joep had hier een mooi verhaal over verteld. Merlijn was de tovenaar die Arthur hielp koning te worden van Kamelot. Is dat echt zijn kist?

Bastiaan:

Knikt en haalt zijn schouders op. Ja, ik denk het wel. Maar ik snap het raadsel nog steeds niet

Lucas:

Geef mij de kaart eens?

Bastiaan geeft de kaart aan Lucas.

Lucas:

Bekijkt de kaart en roept. Zeg, volgens mij weet ik waar dit is. Ik ken die plek. Dat is geen kasteel meer, maar een ruïne. Kom, dan gaan we er heen.

Marije, Sanne, Sarah en Kim:

Let's go!

Iedereen pakt zijn rugzak uit de tent en de jongens stoppen de spullen in de kist en ze lopen de kampeerplek af.

Muziek: Celtic sanctuary; moon deity

Doek open.

Scène 3:

De groep komt aan bij de ruïne. Ze kijken om zich heen. Ze doen hun rugzakken af en Daan pakt het dagboek er weer bij. Karlijn zit ondertussen rustig in het spreukenboek te lezen.

Karlijn:

Springt op en roept. Jongens, kom snel! Er staat hier een spreuk in om geesten naar hier te toveren. Misschien kunnen we Merlijn zelf terugroepen en hem vragen wat we moeten doen!

Anne:

Angstig. Staat een eindje van de rest af; wil liever gaan. Is dat niet gevaarlijk? Wat als je de verkeerde naar hier tovert. Alsjeblieft Karlijn, laten we gewoon

terug gaan naar meester Joep. Hij zal vast boos zijn, dat we hem in zijn tent hebben opgesloten.

Bastiaan:

Loopt richting Anne en kijkt Karlijn aan. Ik weet het niet Karlijn. Misschien moeten we dit niet doen. Ik ben het met Anne eens dat het veel te gevaarlijk is.

Lucas:

Gaat uitdagend voor Bastiaan staan. Watje! Stel je niet zo aan man, wat kan er nou mis gaan? We roepen die Merlijn gewoon op en wie weet werkt zo'n toverspreuk niet eens.

Marije:

Loopt naar Karlijn. Wat moeten we precies doen dan, Karlijn? Als we het nu eerst eens goed lezen, dan kan het vast niet verkeerd gaan.

Sanne:

Wrijft in haar handen en kijkt iedereen aan. Kom op jongens, dit is toch spannend? Nou Karlijn, zeg het maar wat we moeten doen?

Karlijn:

Gaat in het midden staan en leest op een duidelijke toon wat geschreven staat. Er staat dat we eerst een cirkel moeten maken, door met een stok een cirkel te tekenen om de grond.

Sanne:

Kijkt rond en ziet een tak liggen en pakt het op. Hier ligt een stok. Ik doe het wel.

Sarah:

Kijkt Karlijn verbaasd en ongelovig aan. Hoef je alleen maar een cirkel te tekenen? Dat is toch geen toverspreuk?

Kim:

Geeft Sarah een zachte duw tegen haar arm. Doe nou niet zo dom. Karlijn zei toch eerst een cirkel tekenen en daarna zullen we vast de spreuk moeten zeggen, toch Karlijn?

Michel:

Denkt na en zeg dan tegen Karlijn. Karlijn, laat dat boek eens zien, dan kunnen we vast met z'n allen de spreuk leren.

Daan:

Knikt. Dat lijkt mij een goed plan. Eerst lezen en dan gaan we pas die cirkel op de grond tekenen.

Met z'n allen gaan ze om Karlijn staan en lezen aandachtig het boek. Langzaam pakt Sanne de stok en tekent een grote cirkel in het midden van het podium. Ze gaan met z'n allen in een cirkel staan.

Licht: Het licht verandert langzaam in een andere kleur. En er komt rook.
Muziek: afro celt sound system 2; nummer 4 (steeds harder totdat Merlijn verschijnt)

Allen:

De aarde, het water, het vuur, de lucht
Kom terug, kom terug, kom terug
Merlijn, Merlijn, Merlijn, Merlijn
Kom terug, kom terug, kom terug

De aarde, het water, het vuur, de lucht
Kom terug, kom terug, kom terug
Merlijn, Merlijn, Merlijn, Merlijn
Kom terug, kom terug, kom terug

Lucas:

Roept onnadenkend en verschrikt. En die Morgan le Fay dan?!

Daan:

Stoot Lucas hard aan. SST. Ben je gek geworden!

Allen:

De aarde, het water, het vuur, de lucht
Kom terug, kom terug, kom terug
Merlijn, Merlijn, Merlijn, Merlijn
Kom terug, kom terug, kom terug

Iedereen staat stil en kijkt gespannen om zich heen. Er lijkt niks te gebeuren maar dan komt Merlijn in rook gehuld op en gaat in de cirkel staan.

Merlijn:

Staat in het midden van de cirkel en kijkt rustig rond en zwijgt een tijd lang. Wie heeft het lef om mijn rust te verstoren? Welke magiër heeft mij terug gehaald? Kijkt alle kinderen één voor één aan.

Michel:

Angstig kijkt hij naar Merlijn. Wij meneer.

Merlijn:

En wie zijn wij?

Daan:

Ik ben Daan, meneer.

Michel:

Ik heet Michel, meneer.

Karlijn:

Mijn naam is Karlijn, Merlijn.

Anne:

Bent u echt Merlijn de tovenaar?

Merlijn:

Zo word ik genoemd, en hoe heet jij kleine dame?

Anne:

Anne, meneer de tovenaar.

Bastiaan:

Ik ben Bastiaan.

Lucas:

Het was dus geen grap. U bent werkelijk Merlijn de tovenaar en wij hebben u terug getoverd. Gaaf zeg!

Merlijn:

Kijkt naar Lucas met een dreigende blik. Wat bedoel je met gaaf? Dit is zeker geen grap. Mensen terughalen uit de dood is een serieuze zaak. Dus wie van jullie is hier een magiër?

Marije:

Mijn naam is Marije, Merlijn. Wellicht kan ik u uitleggen waarom wij u hebben terug gehaald.

Sarah:

Kijkt geërgerd naar Marije en wijst vervolgens naar Sanne en Kim. Wij hebben ons nog niet voorgesteld. Ik ben Sarah en naast mij staan Sanne en Kim. Wij hebben met z'n drieën uw kist gevonden.

Sanne en Kim knikken bevestigend op Sarahs verhaal en kijken Merlijn. Merlijn kijkt verast naar de drie meisjes.

Marije:

Ziet u meneer, wij zijn met onze klas aan het kamperen en toen vonden zij uw kist. Die hebben wij toen geopend met een mes. Toen we de kaart vonden, zijn we naar deze plek gegaan en hier hebben we met z'n allen een spreuk uit uw boek voorgelezen. En nou bent u hier.

Merlijn:

Kijkt naar alle kinderen en kijkt ze niet begrijpend aan. Klas? Kamperen? Dus als ik het goed begrijp zijn jullie geen magiërs. En hoe wisten jullie hoe het boek gelezen moest worden?

Sanne:

Wij zitten op school, meneer. Een gewone school, geen toverschool of zo hoor. Wij zijn hier op een reis met meester Joep. En met behulp van een spiegeltje hebben we uw boek kunnen lezen.

Merlijn:

Onder de indruk. Dat is niet niks, mijn boek ontcijferen. *Kijkt rond.* En waar is jullie meester Joep.

Daan:

Grapt. Die zit in zijn tent opgesloten. We hebben een slot aan de rits van de tent bevestigd, zodat wij weg konden lopen, zonder dat we betrappt zouden worden.

Lucas:

Grapt. Dat was een goeie truc van ons, vindt u ook niet Merlijn?

Merlijn:

Helemaal verbaasd over de brutaliteit van de kinderen. Dit is ongehoord. Je meester opsluiten in een tent nota bene. Als ik zo iets zo doen bij mijn koning, dan hing ik binnen de kortste keren aan de hoogste galg.

Daan:

Schuldig. We laten hem echt zo snel mogelijk vrij, dat beloven we u, meneer. Maar wat we u wilde vragen. We vonden uw kist en in één van die boeken staat een gedicht wat we niet zo goed begrijpen.

Merlijn:

Pakt zijn dagboek, leest vluchtig en geeft antwoord. Morgan le Fay is een raaf; een heks. Zij wilde Kamelot bezitten en Koning Arthur van de troon stoten. En omdat te doen, wilde ze mijn macht bezitten. Ze wilde ook mijn toverstaf, om zo Koning Arthur te doden. En om er voor te zorgen dat haar plan verijdeld kon worden, heb ik mijn staf in dezelfde steen geplaatst waar excalibur in vaststond.

Iedereen kijkt gespannen naar het verhaal dat Merlijn vertelt. Zelfs Anne komt steeds een beetje dichterbij staan.

Karlijn:

Maar is uw plan geslaagd? En we zijn erg nieuwsgierig waar de staf in de steen staat.

Anne:

Heeft u die Morgan Le Fay verslagen?

Merlijn:

Buigt zijn hoofd en klink enigszins wat bedroeft. Ik moet tot mijn spijt vertellen, dat ze mij wel heeft verslagen en al mijn krachten heeft afgenomen. Maar die raaf heeft nooit mijn toverstaf te pakken gekregen.

Bastiaan:

Denkt na. En nu staat uw toverstaf nog altijd in die steen? Wauw zeg! Maar u kunt niet meer toveren, als ik het goed begrijp. *Kijkt angstig Merlijn aan, alsof hij een standje verwacht.*

Merlijn:

Alleen een ware Magiër kan de staf uit de steen halen. *Kijkt naar achter.* Maar als ik zie wat er van er van het kasteel terecht is gekomen, zal mijn toverstaf ergens onder het puin moeten liggen.

Lucas:

Denkt na en wordt dan razend enthousiast. Als we nu met z'n allen gaan zoeken. Wie weet vinden we het dan en dan worden we super rijk!

Marije:

Geeft Lucas een duw en reageert boos. Wou jij die toverstaf verkopen? Doe niet zo idioot, Lucas. Jij en je domme ideeën ook altijd. Kom laten we gaan zoeken.

Iedereen gaat zoeken achter de bomen en om de ruïne heen.

Muziek: Celtic sanctuary; moon deity

Scène 4:

Sarah, Sanne en Kim zoeken met z'n drieën en vinden de steen met de staf er nog in.

Sarah, Sanne en Kim:

Schreeuwen. We hebben het! We hebben de staf gevonden. Jongens, hier is het! Kom snel!

Iedereen rent richting Sarah, Sanne en Kim. Met z'n allen schuiven ze de (zware) steen naar het midden van het toneel en gaan er naar staan kijken.

Muziek: Afro Celt sound system; nummer 4 als ze met de steen aan komen lopen en stopt op het moment dat de steen op zijn plaats staat.

Iedereen een andere emotie tonend. (de een: verast, de ander: verbaast, weer een ander: verwonderd.) Merlijn kijkt er met weemoed na en raakt zijn staf zachtjes aan. Als hij zijn staf aanraakt begint het lampje te gloeien.

Merlijn:

Mijn staf! *Doet zijn armen omhoog.* De goden zijn geprezen! Oh Wodan, mijn schepper en beschermheer, ik dank u voor het beschermen van mijn toverstaf.

Anne komt voorzichtig dichterbij gelopen met in haar kielzog Karlijn. De anderen blijven op een afstandje kijken.

Anne:

Wat een prachtige toverstaf, Merlijn. Zou de staf nog werken na al die jaren? *Ze kijkt hierbij Melijn vragend aan.*

Merlijn:

Ik weet het niet. Door Morgans schuld heb ik al mijn toverkrachten verloren. Maar of de staf nog toverkracht bezit, weet ik niet. Ik hoop het, Anne, ik hoop het.

Karlijn:

Kunt u helemaal niet meer toveren, Merlijn? Wat erg, zeg. Kunt u uw toverkracht ook niet meer terugkrijgen?

Merlijn:

Nee, Karlijn, ik denk van niet. Ik heb nog wel al mijn kennis over magie, maar het beoefenen is helaas niet meer mogelijk.

Daan:

Loopt richting Merlijn. Goh, dan is het maar goed dat Morgan hier niet is.

Michel:

Kijkt geschrokken. Nou, ik weet dat nog niet zo zeker. Weten jullie nog toen we de toverspreuk oplazen om Merlijn na hier te krijgen. Volgens mij riep Lucas toen de naam van Morgan le Fay. Ik weet niet of dit kwaad kon? *Kijkt Merlijn vragend en gespannen aan.*

Lucas:

Schuldig. Ik deed dat toch niet expres. *Haalt zijn schouders op.* Hoe vaak hebben we Merlijns naam wel niet gezongen voordat hij eindelijk hierheen kwam. Zo erg kan het toch niet zijn?

Merlijn:

Ik hoop van niet Lucas, al ben ik daar nog niet zo zeker van. Als Morgan ook naar hier is getoverd dan zullen we ons tegen haar moeten wapenen.

Bastiaan:

Hoe bedoelt u wapenen? Moeten we speren maken of zo? We zijn maar kinderen, wat weten wij nou van vechten?

Marije:

Ik denk niet dat Merlijn het over wapens heeft, is het niet? *Kijkt bevestigend naar Merlijn.*

Merlijn:

Ik bedoel met magie. Kom, geef mij mijn kruidenboek, wellicht heb ik daar nog wat spreuken en dranken in staan om met Morgan af te rekenen.

Karlijn geeft het boek aan Merlijn. Merlijn gaat verstrooid zitten lezen en besteed even geen aandacht aan de kinderen. De kinderen kijken afwachtend naar Merlijn.

Sarah:

Hebt u al iets gevonden, Merlijn? Het wordt namelijk al een beetje laat en ik heb geen zin om straks weer op mijn donder te krijgen van meester Joep.

Sanne en Kim:

Kijken verast Sarah aan en beginnen te lachen. Nou zeg, als of dat jou iets kan schelen.

Daan:

Tussen beide komend. Ze heeft wel gelijk. Ik denk dat meester Joep wel ongerust zal zijn. Misschien is hij zelfs wel uit de tent ontsnapt en naar ons op zoek.

Muziek: Halloween; hollow3

Licht: verandert in een andere kleur

Morgan le Fay komt het toneel opgelopen. Ze is gemeen en kwaadaardig. Ze heeft een toverstaf in haar hand. Nog voordat iedereen kan reageren, ziet ze Merlijn, richt haar staf op hem en spreekt een toverspreuk uit waardoor Merlijn als een standbeeld bevroest.

Morgan le Fay:

Zon en maan hoor mij nou,
Bevries deze man van as en grauw.
Aarde en lucht hoor mij aan,
Deze man zal voor altijd blijven staan.
Water en vuur doe mijn wil,
Merlijn, sta voor altijd stil.

Morgan zwaait met haar toverstaf naar alle kinderen een voor een. De meisjes gillen en de jongens zijn bang. Dan loopt ze naar de steen om de staf eruit te pakken. Hoe ze ook trekt het lukt haar niet. Woedend loopt ze van het toneel af.

Iedereen praat door elkaar. Anne en Karlijn lopen naar Merlijn. Ze raken hem aan, maar Merlijn beweegt niet meer.

Karlijn:

In paniek. Merlijn! Merlijn, wordt toch wakker, toe beweeg nou. Zeg ons wat we moeten doen.

Anne:

Huilend. Merlijn... knielt naast hem neer en legt haar hoofd op zijn schoot.

Bastiaan:

Volgens mij was dat die Morgan le Fay. Wat moeten we nu doen? Kijkt de anderen vragend aan.

Lucas:

Jeetje, hij is net als dat standbeeld daar van koning Arthur. *Zwaait met zijn hand voor de ogen van Merlijn.*

Marije:

Boos. Soms kan ik jou wel voor je kop slaan, Lucas. Als dat Morgan was, dan hebben wij haar ook terug getoverd. We moeten dit herstellen, maar hoe?

Sarah:

Ik heb hier geen zin meer in. Ik ga terug naar de tent. Ik ben bang en heb het koud.

Sanne:

En dan? We kunnen Merlijn hier toch niet zo laten zitten? En wat moeten wij nou tegen die Morgan beginnen, als Merlijn haar niet eens kon verslaan. Oh, hadden we die kist maar nooit geopend. *Ploft op de grond en begint te huilen.*

Kim:

Loopt op Sanne af en begint haar te troosten. Kom op Sanne. We verzinnen wel iets. Toch jongens?

Daan, Michel, Bastiaan en Lucas lopen naar de meisje toe en gaan naast hun zitten. Ze leggen een arm om de meisje heen. Karlijn peutert het toverboek uit Merlijns handen en begint alle spullen in de toverkist te stoppen.

Karlijn:

We moeten hier weg. *Kijkt naar de lucht.* Het wordt zo donker en met Morgan le Fay hier, is het niet veilig. Voor Merlijn kunnen we nu niets doen. De staf zit in de steen en kan er toch niet door Morgan uitgehaald worden.

Licht: langzaam wordt het donker.

Anne:

Kijkt op naar Karlijn. Wat, wil je Merlijn hier alleen laten? Waar gaan we dan naar toe?

Marije:

Naar meester Joep. Meester Joep zal ons wel helpen, hoop ik.

Daan:

Goed, we gaan. Jongens, pakken jullie de kist.

Michel:

Kijkt naar de rugzakken. Denkt iedereen aan z'n rugzak. Het lijkt me slim om geen spullen achter te laten, voor het geval die Morgan weer terugkomt.

Iedereen pakt z'n rugzak. De jongens dragen de kist en lopen van het toneel af.

Muziek: Celtic sanctuary; moon deity

Licht: langzaam lampen doven; alleen een klein licht gericht op Merlijn.

Doek dicht.

Scène 5:

De kinderen komen weer terug bij de tenten. Meester Joep zit nog steeds vast in zijn tent. Sanne peutert aan haar fietsslot om meester Joep uit de tent te laten.

Meester Joep:

Kwaad. Wie is daar? Als er iemand is, laat me hier uit! Ik zit hier al de hele dag vast. Haal me eruit. Ik moet verschrikkelijk nodig plassen.

Lucas:

Moet heel hard lachen. Hahaha. Kom jongens snel, voordat meester Joep in z'n broek plast. Haha.

Marije:

Joh, Lucas, dit is echt niet om te lachen. Kom op Sanne, haal hem eruit.

Meester Joep kruipt de tent uit. Rent naar een boom en gaat daar plassen. Alle meisjes kijken niet; ze kijken naar de grond.

Vanachter de boom geeft meester Joep zijn commentaar.

Meester Joep:

Nog steeds boos. Wat bezielt jullie om mij op te sluiten in een tent en mij de hele dag daar achter te laten. Waar zijn jullie in hemelsnaam geweest. Wat als er iets met jullie gebeurt was, hoe had ik dat aan jullie ouders moeten vertellen.

Hij komt achter de boom vandaan en ziet een groepje beteuterde kinderen. Anne begint te huilen en karlijn ook. Sanne, Kim en Sarah staan bij elkaar en houden elkaar vast. Lucas en Bastiaan staan wat in de grond te schoppen. Marije, Daan en Michel weten ook niet goed wat ze zeggen moeten.

Meester Joep:

Nou, komt er nog wat van. Anne en Karlijn waarom huilen jullie? *Loopt naar hun toe en wil hun troosten.*

Sanne, Sarah en Kim:

Praten door elkaar heen.

Nou toen we weg gelopen waren vonden we een kist. Die hebben we 's avonds weer opgehaald en... *(Sanne)*

Toen hebben we de kist open gemaakt bij de oude ruïne in het bos. Het was van tovenaars Merlijn. *(Sarah)*

Karlijn vond een toverspreuk en toen hebben we tovenaars Merlijn naar deze eeuw terug getoverd. En als Lucas niet zo dom was, was Morgan le Fay ook niet naar hier getoverd. *(Kim)*

Lucas:

Boos. Dat deed ik toch ook niet expres. Hoe vaak moet ik nou nog sorry zeggen?

Sanne, Sarah en Kim:

Praten door elkaar heen.

En Merlijn vertelde dat hij zijn toverstaf verstopt had voordat Morgan hem kon verslaan, maar dat heeft ze toch gedaan. *(Sarah)*

Nou en toen vonden wij de staf en net toen Merlijn ons wat wilde vertellen kwam die Morgan eraan en betoverde Merlijn... *(Kim)*

En nou zit hij als een standbeeld en Morgan is hem gevlucht en wie weet komt ze straks nog terug en betoverd ons allemaal. *(Sanne)*

Meeste Joep:

Kijkt iedereen ongelovig aan. Waar hebben jullie het in godsvredenaam over? Ik snap er werkelijk niets van.

Daan:

Nou, Kim, Sarah en Sanne vonden een kist. Deze kist is van Merlijn de tovenaars. Een eindje verder op in het bos staat de ruïne van Camelot. Wij hebben echt Merlijn en Morgan terug getoverd.

Michel:

Alleen, nu is Merlijn een standbeeld geworden en loopt Morgan ergens in de bossen rond. Het is allemaal onze schuld. We moeten iets doen!

Karlijn:

Als ik die toverspreuk niet had gevonden en wij die niet hadden uitgesproken was er niks gebeurd. *Begint weer te huilen.*

Anne:

Huilend. En nu zit die lieve Merlijn in Camelot als een standbeeld. Hij voelde zo koud aan. Ik wil naar huis.

Bastiaan:

Anne, we kunnen niet naar huis. We moeten eerst alles ongedaan maken. *Haalt zijn schouders op.* Maar hoe?

Meester Joep:

Laat mij die spullen eens zien die jullie gevonden hebben. Niet dat ik het allemaal begriep en geloof, maar goed.

Lucas:

Ik geloofde het eerst ook niet, meester, maar toen we de spreuk zeiden, gebeurde er toch echt iets. Het leek wel een film, maar dan echt.

Marije en Sanne maken de kist open en komen met de boeken en de schatkaart.

Kim:

Schouders ophalend. Er zit ook nog een ketel in.

Meester Joep:

Goed zo, nou laat eens kijken... *Bekijkt de boeken en de kaart langdurig.*
Dit lijkt wel echt. *Spreekt in zich zelf.* Zouden ze dan werkelijk de waarheid spreken?

Daan:

Heeft meester Joep gehoord. Het is echt waar hoor, meester, we liegen echt niet. Hoe kunnen we nou zoiets verzinnen?

Michel:

Wij zijn ons te pletter geschrokken toen dat mens van een Morgan Merlijn betoverde. Ik dacht dat ze ons ook nog ging pakken. *Kijkt Lucas aan, hopen*
dat hij geen grapje gaat maken.

Karlijn:

Ze zat aan die staf te trekken, maar die ging mooi niet los.

Anne:

Merlijn zei dat alleen een pure magiër de toverstaf uit de steen kon trekken.

Meester Joep:

Kijkt de meisjes onbegrijpend aan. Toverstaf? Wiens zijn toverstaf zit in een steen?

Bastiaan:

Nou, Merlijn heeft zijn toverstaf in dezelfde steen gezet als het zwaard van Koning Arthur, zodat Morgan le Fay nooit zijn staf en ook niet zijn toverkracht zou krijgen.

Meester Joep:

Nou, het wordt er niet duidelijker op. Karlijn, Ik heb hier iets gelezen, ken jij deze kruiden? Wellicht kunnen we hier iets mee.

Karlijn pakt het boek en begint te lezen. De anderen kijken gespannen toe.

Marije:

Loopt naar karlijn en vraagt: En... IS het de goede spreuk? Moeten we wat kruiden gaan plukken, of zo? Zeg het maar dan gaan ik en Daan wel halen wat je nodig hebt.

Karlijn:

Meester Joep heeft twee spreuken gevonden. Een om Morgan te verslaan en een om Merlijn te ontdooien.

Sarah:

Uitgelaten. Fantastisch! Vet cool.

Sanne:

Uitgelaten. Yes, dan gaan we die heks verslaan. We lijken net op die feeën van televisie, weet je wel?

Kim:

Uitgelaten. Ja, dan ben ik bloem, of nee Stella, die is veel cooler.

Daan:

Rolt met z'n ogen. Echte meisjesmeisjes.

Michel:

Grappend. Ja, en dan is meester Joep zeker die prins, hoe heet ie ook alweer?

Meester Joep:

Negeert de grappen. Karlijn, kun je wat met die spreuken?

Karlijn:

Aarzelend. Jawel, maar ... We zullen hier de voorbereidingen moeten doen en dan bij de ruïne de spreuk moeten opzeggen. Alleen... er staat heel specifiek bij dat alleen een echte tovenaars deze spreuken kan uitspreken. Ik ben geen tovenaars en eigenlijk niemand van ons, toch?

Anne:

Hopeloos. Maar dan kunnen we Merlijn niet redden en zo komen we dus nooit van Morgan af.

Bastiaan:

Vouwt zijn armen over elkaar. We hebben Merlijn en Morgan toch ook naar hier getoverd? Dus onder ons is een echte tovenaars. Alleen... wie is het? *Kijkt iedereen aan.*

Lucas:

Grapt. Misschien ben ik het wel. Want hoe kon anders Morgan hier komen als ik geen echte tovenaars ben? Haha, Best wel cool, ik ben de echte Harry Potter! Ik word beroemd, man. *Stoot hierbij Marije aan.*

Marije:

Beetje boos en jaloers. Jij, de nieuwe Harry Potter! Dat geloof je zeker zelf toch niet!

Sanne, Sarah en Kim:

Zingen op plagerige toon. Marije is jaloers, Marije is jaloers.

Marije vindt dit niet leuk en gaat mokkend bij het vuur zitten. Anne en Karlijn gaan meteen naar haar toe.

Meester Joep:

Geeft een standje. Dames, hoe vaak moet ik jullie vertellen dat pesten een slechte zaak is. Bovendien hebben we nu belangrijkere zaken aan ons hoofd, denken jullie van niet?

Sanne, Sarah en Kim:

Kijken naar de grond. Sorry, meester Joep. Sorry, Marije, we bedoelde het niet zo. Terwijl ze zichtbaar hun benen en armen kruisen om toch te laten zien dat ze er niks van menen.

Meester Joep:

Karlijn, welke kruiden hebben we nodig voor de spreuken?

Karlijn:

Voor de toverspreuk van Morgan hebben we nodig: brandnetel, paardebloemblaadjes en calendula en voor de toverspreuk van Merlijn hebben we nodig: wolfsmelk, lavendel en salieblaadjes.

Daan:

Wolfsmelk? Moeten we een wolf gaan melken, of zo?

Michel:

Grapt. Ik zie het al voor me...

Karlijn:

Boos. Wolfsmelk is een kruid. Als jullie hier even meekijken, dan kun je zien hoe het eruit ziet.

Iedereen komt kijken in het kruidenboek.

Anne:

Beetje moe. Ik blijf liever hier bij het kampvuur als dat mag.

Bastiaan:

Wij gaan wel. Wijst hierbij alle jongens aan. Hoe zien die andere kruiden eruit?

Marije:

Boos. Zeg, ik wil ook zoeken hoor! Dit is niet alleen een jongenstaak!

Meester Joep:

Probeert de boel wat te sussen. Kom, kom. Blijf jij nu maar hier om Karlijn te helpen, dan gaan de jongens en ik het bos in om de kruiden te zoeken. Als er iets is, dan moeten jullie maar roepen en dan komen we zo snel mogelijk terug.

Marije kijkt jaloers na de vertrekkende jongens en gaat mokkend bij het vuur zitten. Sanne, Sarah en Kim lopen weg.

Marije:

Arrogant. En waar denken jullie naar toe te gaan?

Kim:

Net zo arrogant. Wij gaan water halen. Kun jij niet lezen? In het boek staat dat het in gekookt water moet. Dus, als jij nu even die kookpot uit de kist haalt en die klaar zet bij het vuur, dan gaan wij even water halen.

De drie meiden pakken een waterfles en draaien zich om en lopen weg. Marije blijft zitten waar ze zit. Anne geeft haar een knuffel en loopt dan naar de kist om de kookpot eruit te halen en zet deze bij het vuur. Karlijn zit nog steeds geobsedeerd in het boek te bladeren.

Anne:

Gaat bij het vuur zitten en kijkt voor zich uit. Zou het goed gaan met Merlijn? Hij is nu helemaal alleen. Ik hoop dat we hem kunnen helpen.

Marije:

Weer tot rust. Dat hoop ik ook, Anne. Maar nu eerst maar hopen dat de jongens terug komen met alle kruiden, zodat Karlijn het drankje kan maken.

Karlijn:

Kijkt verschrikt op uit het boek. Riepen jullie mij? Sorry, er staan hier zoveel spreuken en drankjes in, ik ben er met mijn gedachten niet echt bij. Waar zijn Sanne, Sarah en Kim?

Sarah, Sanne en Kim komen net terug gelopen met een fles vol water.

Sarah:

Pesterig. Heb je ons gemist?

Marije:

Laten we hier mee ophouden. Al dat geruzie en gekat dat helpt allemaal niks.

Sanne:

Zijn de jongens nog niet terug?

Kim:

Pesterig. Slim plan om hun de kruiden te laten zoeken! Nou ja, meester Joep is erbij dus ze zullen het wel vinden. Karlijn, Kan dit water al in die pot?

Karlijn:

De helft van het water mag er in. We hebben de andere helft nodig voor de andere spreuk.

De jongens en meester Joep komen terug. Ze hebben alles gevonden en leggen het zorgvuldig neer bij Karlijn.

Meester Joep:

Nou we hebben alles gevonden. Karlijn als jij zegt hoeveel en wat er bij in moet dan doe ik het wel in de kookpot.

Karlijn:

Als eerst het water, dat moet goed koken, dan 1 takje wolfsmelk en dan de fijn gemalen salieblaadjes en als laatste de lavendel

Meester Joep doet alle ingrediënten in de kookpot en de kookpot begint te roken.

Karlijn:

Nu moet het in een flesje gedaan worden en kunnen we het meenemen naar Merlijn. Heeft er iemand nog twee flesjes om de drankjes in te doen?

Daan:

Denkt na. Ja, ik. Ik heb twee veldflessen in mijn rugtas. *Gaat de flessen halen en geeft ze aan Karlijn.*

Karlijn vult de veldfles met het drankje. Daarna beginnen ze aan het volgende drankje.

Karlijn:

Oké, nu het volgende drankje. Eerst het water.

Anne giet het water in de pot.

Karlijn:

En nu het takje brandnetel.

Bastiaan doet het takje in de ketel.

Karlijn:

En dan moet nu de fijn gemalen paardebloemblaadjes er bij in.

Michel wrijft de blaadjes fijn en strooit deze in de kookpot.

Karlijn:

En als laatste de calendula.

Meester Joep doet de calendula (droogijs) in het warme water. Het brouwsel begint te roken. Hij pakt de tweede veldfles en vult die met het drankje.

Meester Joep:

Goed, we hebben de drankjes. Iedereen pakt nu zijn rugzak en wie een zaklamp heeft neemt deze mee naar de ruïne. Iedereen blijft bij mij in de buurt.

Kim, Sanne en Sarah jullie begrijpen wel dat dit niet het moment is om er weer tussen uit te knijpen?!

Kim, Sanne en Sarah kijken meester Joep aan en trekken dan een lelijk gezicht. Ze draaien zich om en pakken hun rugzakken. De rest ook. Ze lopen met al hun spullen van het voortoneel af. Ze nemen alleen het kruidenboek mee en de drankjes meen. Ze laten de rest van de spullen die in de kist zitten liggen.

Scène 6:

Muziek: Halloween; hollow3

Licht: verandert van kleur.

Morgan le Fay komt het kampeerterrein opgelopen, net op het moment dat meester Joep en de kinderen weg zijn. Ze kijkt goed rond in alle tenten. Kijkt veel naar het publiek (beetje bang maken). Bij het vuur blijft ze even staan. Ze kijkt aandachtig naar de kookpot. Ze knielt voor de pot en ruikt en gromt als een grote kat. Ze kijkt naast de pot en ziet nog verschillende kruiden liggen. Ze denkt na.

Morgan le Fay:

Begint heel hard en lang te lachen. Kinderspel! Denken die kleine heksen dat ik hier van onder de indruk van moet zijn? Sufferds! Laat me niet lachen. Alleen een echte tovenaar kan deze spreuken uitoefenen. Merlijn zal voor altijd bevroren blijven zitten. Hahaha.

Nu ik in ieder geval weet wat ze van plan zijn, heb ik nog wel even de tijd om zelf goed na te denken hoe ik die verdorde toverstaf uit die steen kan krijgen.

Morgan begint weer rond te lopen als een kat en na te denken. Op eens ziet ze de kist. Ze ruikt de deksel open en graait rond in de kist. Ze vindt het dagboek van Merlijn.

Ze juicht op een valse toon en gaat zitten lezen.

Morgan le Fay:

Ik heb het! Het is één van die stomme kinderen gelukt om mij en Merlijn terug te toveren, alleen ... ik denk niet dat ze weten wie de echte tovenaar is. Het enige wat ik dus hoeft te doen, is de echte tovenaar te ontdekken en hem of haar de staf voor mij uit de steen te laten trekken, daarna zal ik iedereen doden en ben ik de machtigste vrouw op de hele wereld. Iedereen zal voor mij knielen.

Morgan begint weer hysterisch te lachen. Ze wrijft in haar handen en aait de vogelspin op haar schouder.

Morgan le Fay:

Pakt uit haar buidel een toverbol. Ze wrijft langzaam met een hand over de bol en deze begint te gloeien.

Bol van vuur en bol van ijs

Bol, jij bent zo wijs
Toon mij nu en toon me hier
Wie van deze kinderen is de echte magiër.

Morgan kijkt in haar bol met grote ogen. Als ze eindelijk ziet wat ze wil zien, aait ze over de bol en het licht verdwijnt. Ze stopt de bol weer terug in haar zak.

Morgan le Fay:

Op valse toon. En nu mijn wraak! Merlijn, het was me een eer met je gestreden te hebben, maar nu is het mijn tijd. Ik zal winnen! Jouw magische krachten zullen mij toe behoren.

Morgan loopt rustig langs het publiek als ze afloopt. Weer op dezelfde dreigende wijze als toen ze opkwam.

Muziek: Braveheart; revenge

Scène 7:

Doek open.

Merlijn zit nog steeds als een standbeeld als de kinderen en meester Joep het toneel op komen lopen. Anne rent meteen naar Merlijn en knielt bij hem neer. Meester Joep kijkt echt heel verbaasd. Hij begint zich steeds meer te realiseren dat de kinderen niet gelogen hebben en dat dit een serieus spel is geworden. Hij kijkt bezorgd om zich heen.

De andere kinderen werpen hun rugzakken af en kijken afwachtend naar Karlijn, alsof zij alle antwoorden heeft. Karlijn voelt zich bedrukt, maar haalt de veldfles met de toverdrank voor Merlijn te voorschijn.

Daan:

Vragend. Zeg, hoe moeten we dit nu doen? Hoe weten we nu wie de echte tovenaars is die de spreuk kan opzeggen?

Iedereen begint wat door elkaar heen te praten. Voornamelijk over wie nu de echte tovenaars is.

Meester Joep:

Hoe hebben jullie het de vorige keer gedaan? Toen jullie Merlijn en Morgan naar hier terug toverde, wie van jullie sprak toen die spreuk uit?

Michel:

Resoluut. Dat deden we allemaal samen.

Karlijn:

Onzeker. Denk je echt dat dit nu weer zal werken, meester?

Anne:

We kunnen het toch proberen, Karlijn. We kunnen die arme Merlijn toch niet eeuwig hier als standbeeld laten zitten?

Bastiaan:

Denkt na. Ik denk dat we het moeten doen. Misschien is het slim om weer zo'n cirkel te tekenen? Staat daar iets over in het toverboek?

Karlijn:

Resoluut. Nee, dat lijkt me geen goed plan.

Lucas:

Bang. Wat als het niet werkt? Wat gaan we dan doen? We kunnen toch moeilijk Morgan verslaan in ons uppie?

Marije:

Kalm. Laten we nu eerst Merlijn weer ontdooien, en dan kijken we wel wat we tegen die Morgan kunnen beginnen.

Meester Joep:

Knikt naar Marije. Dat lijkt mij een heel goed plan. Karlijn, wat moeten we met het drankje doen?

Karlijn:

Kijkt nog eens in het toverboek, voordat ze antwoord geeft. Een van ons moet dit over Merlijn heen sprenkelen tijdens het opzeggen van de spreuk.

Sanne:

Kijkt iedereen vragend aan. Zal ik dat doen?

Kim:

Plagend. Weet je dat wel zeker? Ik wist niet dat jij toveren zo interessant vond?

Sarah:

Plagend. Ja, Sanne wordt de nieuwe Hermelien. Of is ze meer een dreuzel? *Begint te lachen.*

Meester Joep:

Geeft een standje. Dames, jullie zoeken wel de handigste tijdstippen uit op elkaar zo te pesten. Kom, ik heb het gevoel dat de tijd begint te dringen.

Iedereen kijkt gespannen om zich heen. Anne begint er zelfs van te trillen.

Muziek: Afro Celt sound system; nummer 4

Licht: verandert in een andere kleur

Allen:

Zon en maan hoor mij aan,
Maak deze magie ongedaan.
Aarde en water hoor mij aan,
Maak deze bevrozing ongedaan.
Lucht en vuur hoor mij aan,
Maak dit standbeeld ongedaan.

Sanne sprenkelt het drankje voorzichtig over Merlijn heen.

Allen:

Zon en maan hoor mij aan,
Maak deze magie ongedaan.
Aarde en water hoor mij aan,
Maak deze bevrozing ongedaan.
Lucht en vuur hoor mij aan,
Maak dit standbeeld ongedaan.

Hoe dit afloopt....!?